

Somni de somnis

La circularitat del temps poètic i els atzars de la percepció s'entrellacen en aquest relat clau del romanticisme europeu.

Sylvie. Gérard de Nerval. Traducció de Lluís Maria Todó. Editorial Quaderns Crema. Col·lecció "Mínima de butxaca". Barcelona, 1995.

Sylvie és, per la seua textura de somni, una petita meravella de la narrativa francesa. Davant seu és fàcil que els elogis o l'explicació del comentarista exageren i desvirtuen la puresa i l'harmonia musical altament suggestiva del relat que tan bé ha sabut traduir Lluís Maria Todó. La delicadesa d'aquest món tan vaporós Nerval només el pogué elaborar cap al final de la seua vida,

en breus intervals de lucidesa enmig d'un llarg període de follia.

Sylvie, a mig camí entre la biografia i la nota íntima, ens presenta un protagonista que cerca en la imatge d'una actriu la poesia que done vida als rostres vans que l'envolten. Aquesta sublimació és el somni d'un altre somni de joventut, d'un doble amor impossible d'aconseguir que vol vanament retrobar en l'actriu. Una nit de sant Bartomeu evoca en un relat de caire oníric un altra nit de sant Bartomeu a la seua adolescència, a Valois, el país encantat en la seua infantesa: apareix novament da-

vant dels seus ulls la festa al costat d'un castell d'on ix una jove rossa, Adrienne, cantant una bella cançó. La seua veu és tan dolça que Gérard li ofereix una corona de llorens. Quan després es reuneix amb Sylvie, la jove amb qui havia anat al ball, la troba plorant. Així, des de ben aviat la seua passió s'encarna en aquestes dues joves, dues cares d'un mateix amor: una que representa l'ideal i l'altra la realitat.

Aquestes experiències doloroses l'ajuden a precisar quina és la raó de la seua existència, concretada a conquerir i fixar un ideal: la idealització de la

terra i de l'amor de la seua infantesa, duta a terme a través del mateix relat. Per aquest motiu tornarà a Valois, als boscos de la seua joventut, on encara perviu l'ideari de Rousseau: un país de boires i somieg on es conserven els aires d'un temps immemorial.

Sylvie és un relat tènue oníric en què sovint es barregen fantasia i present, somni i realitat. La subtileza d'aquesta escriptura que avança entre les aromes del somni i de la llegenda, la seua fragilitat copenhaguenesa, fan que la seua lectura siga emocionant més de cent anys després d'haver estat escrita. **Francesc Calafat**